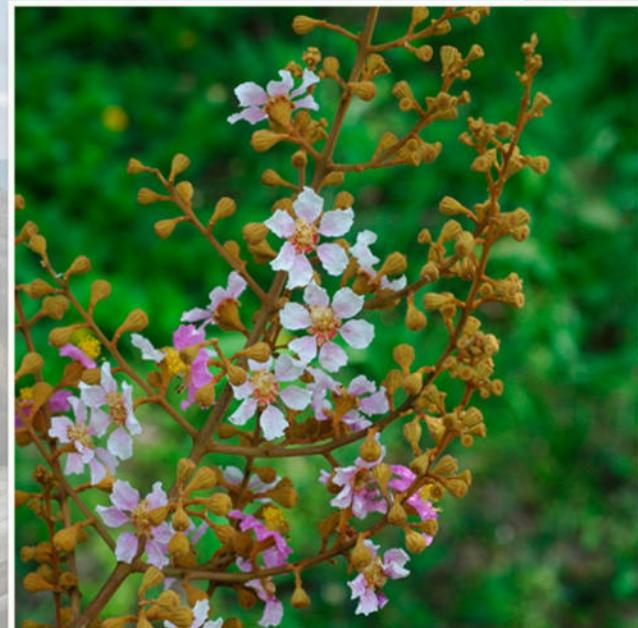

ชื่อพื้นเมือง : กระแบก ตะแบกไข่ ตะแบก เปือยด้อง เปือยนา เปือยหางค่าง

ไม้พุ่ม

หรือไม้ต้น สูงได้ถึง 25 ม. เปลือกบาง
ใบเรียงตรงข้าม ส่วนมากรูปรีหรือรูปขอบขนาน ยาว
6-20 ซม. แผ่นใบค่อนข้างเกลี้ยง ก้านใบยาว 2-7 มม.
ช่อดอกยาว 20-50 ซม. มีขันกระจุกสั้นๆ หนาแน่น
ก้านดอกเทียมยาว 2-4 มม. หลอดกลีบเลี้ยงยาว 5-6
มม. มี 10-12 สัน หรือไม่ชัดเจน มีขันกระจุกสีน้ำตาล
หนาแน่น ปลายแยกเป็น 6 กลีบ รูปสามเหลี่ยม ยาว
3-4 มม. มีหรือไม่มีตัวระหว่างกลีบ ดอกสีชมพูหรือม่วง
สีขาวซึ่ดในดอกแก่ มี 6 กลีบ รูปขอบขนาน ยาว
0.8-1.5 ซม. ก้านกลีบยาว 2-3 มม. เกสรเพศผู้วงนอก
6-7 อัน รังไข่มีขันสั้นๆ หนาแน่น ผลรูปรี ยาว 1.2-1.8
ซม. มีขันประป้าย หนาแน่นช่วงปลายผล

พบที่พม่า ภูมิภาคอินโดจีน และคาบสมุทรมาลายู
ในไทยพบแทนทุกภาค ยกเว้นภาคตะวันออกเฉียง
เหนือตอนบน ขึ้นตามป่าเบญจพรรณ ป่าดิบแล้ง
และชายป่าดิบชื้น ความสูงถึงประมาณ 850 เมตร นิยม
ปลูกเป็นไม้ประดับตามสวนสาธารณะ และสองข้าง
ถนน

ข้อมูลอ้างอิง : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?words=%E0%B8%95%E0%B8%B0%E0%B9%81%E0%B8%9A%E0%B8%81&typeword=group>

ภาพประกอบ : http://www.qsbq.org/Database/Botanic_Book%20full%20option/search_detail.asp?botanic_id=2337

